

**“मीठे बच्चे- स्वर्गको मालिक बन्नको लागि बाबा सँग प्रतिज्ञा गर- म पवित्र बनेर हजुरको सहयोगी
अवश्य बन्छु, सपूत बच्चा बनेर देखाउँछु।”**

प्रश्न:- कसको हिसाब-किताब चुक्ता गर्नको लागि अन्तिममा ट्रिब्युनल (अदालत) बस्छ?

उत्तर:- जो रिसाएर बमद्वारा यति धेरैलाई मारिदिन्छन्, उनीहरूमाथि केस कसले गर्ने! त्यसैले अन्तिममा उनीहरूको लागि अदालत बस्छ। सबै आ-आफ्नो हिसाब-किताब चुक्ता गरेर फर्केर जान्छन्।

प्रश्न:- विष्णुपुरीमा जान लायक को बन्छन्?

उत्तर:- १) जो यस पुरानो दुनियाँमा रहेर पनि यस सँग आफ्नो दिल लगाउँदैनन्। बुद्धिमा रहन्छ- अब हामी नयाँ दुनियाँमा जानु छ यसैले पवित्र अवश्य बन्नु पर्छ। २) पढाइले नै विष्णुपुरीमा जान लायक बनाउँछ। तिमीले पढ्छौ यस जन्ममा, पढाइको पद अर्को जन्ममा मिल्छ।

गीत:- तुम्हीं हो माता...

ओम् शान्ति। महिमा गाउँछन् बेहदका बाबाको किनकि बेहदका बाबाले बेहदको शान्ति र सुखको वर्सा दिनुहुन्छ। भक्ति-मार्गमा पुकार्छन् पनि- बाबा आउनुहोस्, आएर हामीलाई सुख र शान्ति दिनुहोस्। तिमीहरू २१ जन्म सुखधाममा रहन्छौ। बाँकी जति पनि आत्माहरू छन्, ती शान्तिधाममा रहन्छन्। त्यसैले बाबाको २ वर्सा छन्- सुखधाम र शान्तिधाम। यस समय न शान्ति छ, न सुख छ किनकि भ्रष्टाचारी दुनियाँ हो। त्यसैले अवश्य कुनै दुःखधामबाट सुखधाममा लैजाने चाहिन्छ। बाबालाई खिचैया पनि भनिन्छ। विषय सागरबाट क्षीरसागरमा लैजानेवाला हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले नै पहिले शान्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ किनकि अब समय पूरा हुँदैछ। यो बेहदको खेल हो। यसमा सर्वोच्च रचयिता, डायरेक्टर, मुख्य एक्टर को हुनुहुन्छ? सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान्। उहाँलाई सबैका पिता भनिन्छ। उहाँ स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ फेरि जब मनुष्य दुःखी हुन्छन् अनि लिबरेट पनि गर्नुहुन्छ। रूहानी पण्डा पनि हुनुहुन्छ। सबै आत्माहरूलाई शान्तिधाममा लैजानु हुन्छ। वहाँ सबै आत्माहरू रहन्छन्। यी अंगहरू यहाँ मिल्छन्, जसद्वारा आत्माले बोल्छ। आत्माले स्वयं पनि भन्छ- जब म सुखधाममा थिएँ, त्यतिबेला शरीर सतोप्रधान थियो। म आत्माले ८४ जन्म भोग्छु। सत्ययुगमा ८ जन्म, त्रेतामा १२ जन्म पूरा भए फेरि फस्ट नम्बरमा जानु छ। बाबा नै आएर पावन बनाउनुहुन्छ। आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्मा शरीर सँग अलग भएपछि केही कुरा गर्न सक्दैन। जस्तै रातमा शरीरदेखि अलग हुन्छ। आत्माले भन्छ- म यस शरीरद्वारा काम गरेर थाकेको छु, अब विश्राम गर्छु। आत्मा र शरीर दुवै अलग चीज हुन्। यो शरीर अहिले पुरानो छ। यो हो नै पतित दुनियाँ। पहिले नयाँ थियो, त्यसलाई स्वर्ग भनिन्थ्यो। अहिले नर्क छ। सबै दुःखी छन्। बाबा आएर भन्नुहुन्छ- यी बच्चीहरूद्वारा तिमीलाई स्वर्गको द्वार मिल्छ। बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ पावन बनेर स्वर्गको मालिक बन। पतित बन्नाले तिमी नर्कको मालिक बनेका छौ। यहाँ ५ विकारको दान लिइन्छ। आत्माले भन्छ- बाबाले हामीलाई स्वर्गको

मालिक बनाउनुहुन्छ। हामी प्रतिज्ञा गर्छौं, म पवित्र बनेर सहयोगी अवश्य बन्नेछु। बाबाको बच्चा जो आज्ञाकारी छन्, उनलाई सपूत भनिन्छ। कपूतलाई वर्सा मिल्न सक्दैन। यो बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— निराकार भगवान्का निराकारी आत्माहरू बच्चाहरू हुन्। फेरि प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान बनेपछि बहिनी-भाइ हुन्छौ। यो मानौं ईश्वरीय घर हो, अरू कुनै सम्बन्ध छैन। हुन त घरमा मित्र-सम्बन्धी आदिलाई देखिन्छ तर बुद्धिमा छ— म बापदादाको बनेको छु। उहाँ बाबा, यी दादा बसेका छौं। यहाँ गर्भ जेलमा त सजाय खान्छन्। सत्ययुगमा जेल हुँदैन। वहाँ पाप नै हुँदैन किनकि वहाँ रावण नै हुँदैन, त्यसैले वहाँ गर्भ महल भनिन्छ। जस्तै पीपलको पातहरूमा कृष्णलाई देखाउँछन्। त्यो पनि गर्भ जस्तै क्षीरसागर हो। सत्ययुगमा न गर्भजेल हुन्छ, न त्यो जेल हुन्छ। आधाकल्प हुन्छ नयाँ दुनियाँ। वहाँ सुख हुन्छ, जस्तै घर पहिले नयाँ हुन्छ फेरि पुरानो हुन्छ। त्यस्तै सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ, कलियुग हो पुरानो दुनियाँ। कलियुगबाट फेरि सत्ययुग अवश्य बन्नु छ। चक्र रिपीट भइरहन्छ। यो बेहदको चक्र हो, जसको ज्ञान बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। बाबा नै नलेजफुल हुनुहुन्छ। यिनको आत्माले पनि बुझाउन सक्दैन। यी पहिला पावन थिए फेरि ८४ जन्म लिएर पतित बनेका हुन्। तिमी आत्मा पनि पावन थियो, फेरि पतित बनेको हो।

बाबा भन्नुहुन्छ— म यस पतित दुनियाँको यात्री हुँ किनकि पतितले बोलाउँछन्— आएर पावन बनाउनुहोस्। मलाई आफ्नो परमधाम छोडेर पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनु पर्छ। यहाँ त पावन शरीर छँदै छैन। यो त जानेका छौ— जसले राम्रो कर्म गर्छ, ऊ राम्रो कुलमा जन्म लिन्छ। नराम्रो कर्म गर्नेवाला नराम्रो कुलमा जन्म लिन्छ। अहिले तिमी पवित्र बनिरहेका छौ। पहिला सुरुमा तिमी विष्णु कुलमा जन्म लिन्छौ। तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। आदि सनातन धर्म कसले स्थापना गर्‍यो, यो कसैले पनि जान्दैनन् किनकि शास्त्रहरूमा ५ हजार वर्षको चक्रलाई लाखौं वर्ष दिएका छन्। यही दुनियाँ स्वर्ग थियो। अहिले त नर्क छ। अहिले जो बाबाद्वारा ब्राह्मण बन्छन्, उनै देवता बन्छन्। स्वर्गको द्वार देख्न पाउँछन्। स्वर्गको नाम नै कति राम्रो छ। देवी-देवता वाममार्गमा आउँछन्, तब पुजारी बन्छन्। सोमनाथको मन्दिर कसले बनायो? सबैभन्दा ठूलो हो यो सोमनाथको मन्दिर। जो सबैभन्दा धनवान थियो, उसले नै बनाएको हुनुपर्छ। जो सत्ययुगमा पहिले महाराजा-महारानी, लक्ष्मी-नारायण थिए। उही जब पूज्यबाट पुजारी बन्छन्, अनि शिवबाबा जसले विश्वको मालिक बनाउनु भएको थियो, उहाँको मन्दिर बनाउँछन्। स्वयं कति धनवान होलान्, तब त यति ठूलो मन्दिर बनाए, जसलाई मुहम्मद गजनवीले लुट्यो। सबैभन्दा ठूलो मन्दिर हो शिवबाबाको। उहाँ हुनुहुन्छ स्वर्गको रचयिता। स्वयं मालिक बन्नुहुन्छ। बाबाले जुन सेवा गर्नुहुन्छ, त्यसलाई निष्काम सेवा भनिन्छ। बच्चाहरूलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, स्वयं बन्नुहुन्छ। स्वयं निर्वाणधाममा बस्नुहुन्छ। जस्तै मनुष्य ६० वर्षपछि वानप्रस्थमा जान्छन्। सतसंग आदि गरिरहन्छन्। कोसिस गर्छन्— हामी भगवान् सँग गएर मिलौं। तर कुनै म सँग मिल्दैन। सबैका मुक्तिदाता, गाइड एकै बाबा हुनुहुन्छ। अरू सबै हुन् जिस्मानी यात्रा गराउनेवाला। अनेक प्रकारको यात्रा गर्छन्। यो हो रूहानी यात्रा। बाबा सबै आत्माहरूलाई आफ्नो

शान्तिधाममा लैजानु हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले विष्णुपुरीमा लैजान लायक बनाइरहनु भएको छ। बाबा आउनुहुन्छ नै सेवा गर्न। बाबा भन्नुहुन्छ— यस पुरानो दुनियाँमा कसै सँग दिल नलगाऊ। अब जानु छ नयाँ दुनियाँमा। तिमी आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हौ। यसमा पुरुष पनि छन्, स्त्री पनि छन्। सत्ययुगमा तिमी पवित्र रहन्थ्यौ, त्यसलाई भनिन्छ नै पवित्र दुनियाँ। यहाँ त ५-७ बच्चाहरू पेट चिरेर पनि निकाल्छन्। सत्ययुगमा नियम बनेको छ, जब समय हुन्छ दुवैलाई साक्षात्कार हुन्छ— अब बच्चा हुँदैछ। त्यसलाई भनिन्छ योगबल, पूरा समयमा बच्चा पैदा हुन्छ। कुनै कष्ट हुँदैन, रुने आवाज हुँदैन। आजकल त कति कष्टले बच्चा जन्मिन्छ। यो हो नै दुःखधाम। सत्ययुग हो नै सुखधाम। तिमीले पढाइ पढिरहेका छौ— सुखधामको मालिक बन्न। त्यस पढाइको फल त यसै जन्ममा भोग्छन्। तिमीले यस पढाइको फल अर्को जन्ममा पाउँछौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु, जसलाई भगवान्-भगवती भनिन्छ। लक्ष्मी भगवती, नारायण भगवान्। सत्ययुगमा उनीहरूलाई कसले बनायो? जबकि कलियुग अन्त्यमा कुनै छैनन्। भारत हेर कति कंगाल छ। म नै सबैलाई सद्गति दिन आउँछु। सत्ययुग त्रेतामा तिमी सदा सुखी रहन्छौ। बाबाले यति सुख दिनुहुन्छ, भक्तिमार्गमा पनि उहाँलाई याद गर्छन्। बच्चा मर्नो भने पनि भन्छन्— हे भगवान् हाम्रो बच्चा मर्नुभयो। बाबा भन्नुहुन्छ— जब तिमीले भन्दछौ सबैथोक ईश्वरले नै दिनु भएको हो, उहाँले नै लिनुभयो फेरि रुन्छौ? मोह किन राख्छौ? सत्ययुगमा मोह हुँदै हुँदैन। वहाँ जब शरीर छोड्ने समय हुन्छ अनि समयमा छोड्छन्। स्त्री कहिल्यै विधवा बन्दैनन्। जब समय पूरा हुन्छ, वृद्ध भएपछि सम्झन्छन्— अब गएर बच्चा बन्छु अनि शरीर छोडिदिन्छन्। सर्पको उदाहरण। अहिले तिमीलाई थाहा छ— यो कलियुगी शरीर धेरै पुरानो खाल हो। आत्मा पनि पतित छ भने शरीर पनि पतित छ। अब बाबा सँग योग लगाएर पावन बन्नु छ। यो हो भारतको प्राचीन राजयोग। संन्यासीहरूको त हठयोग हो। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म यी माताहरूद्वारा स्वर्गको द्वार खोल्छु। माता गुरु विना कसैको उद्धार हुन सक्दैन। बाबा नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ, तिमीलाई पनि सिकाउनु हुन्छ फेरि तिमी मास्टर सद्गति दाता बन्छौ। सबैलाई भन्छौ मृत्यु सामुन्ने खडा छ, बाबालाई याद गर। सबै खतम भएर जानु छ। बम आदि बनाउने वाला स्वयं पनि मान्छन्— यसबाट विनाश हुनु छ, तर हामीलाई कसले प्रेरणा दिएको छ, थाहा छैन। सम्झन्छन्— एक बम फ्याँक्दा सबै खतम भएर जान्छ। बाँकी थोरै समय छ, जबसम्म तिमी काँडाबाट फूल बन्दैनौ। यो हो नै काँडाको दुनियाँ। यहाँ नै फूलहरूको दुनियाँ थियो। अहिले छ वेश्यालय, फेरि हुन्छ शिवालय अर्थात् शिवद्वारा स्थापना गरिएको स्वर्ग। भगवान् त एकै निराकार हुनुहुन्छ। मनुष्यलाई कहिल्यै भगवान् भन्न सकिँदैन। दुःख-हर्ता सुख-कर्ता एकै बाबा हुनुहुन्छ। भगवानुवाच— म तिमीलाई नरबाट नारायण बनाउँछु। यो पुरानो पतित दुनियाँ अब खतम हुनु छ। म पतितबाट पावन देवता बनाउँछु, फेरि तिमी जान्छौ आफ्नो घर। ड्रामालाई बुझ्नु छ। यस समय हेर मनुष्यहरूमा क्रोध कति छ। बाँदर भन्दा पनि खराब छन्। क्रोधमा आएर कसरी बमद्वारा सबैलाई मारिरहन्छन्। अब यसमा कसले केस गर्ने! यसको लागि फेरि अन्तिममा अदालत बस्छ। सबैको हिसाब-

किताब चुक्ता गरिदिन्छन्। यी सबै बुझ्नुपर्ने कुरा हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू! म तिम्रो बाबा आएको छु। तिम्रो मेरो श्रीमतमा चल्थौ भने श्रेष्ठ स्वर्गको मालिक बन्छौ। ती मनुष्य त मनुष्यहरूको गाइड बन्छन्। बाबा गाइड बन्नुहुन्छ सर्व आत्माहरूको। आत्माले नै भन्छ— हे पतित-पावन। अहिले बाबाले हामीलाई पुण्य आत्मा बनाइरहनु भएको छ। स्वर्गमा रूहानी बाबा हुनुहुन्छ। वहाँ त हुन्छ नै प्रालब्ध। यो युनिभर्सिटी हो— राजयोग बाबा सिवाय कसैले सिकाउन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म यस शरीरको लोन लिएर आउँछु। आत्मा त अरू शरीरमा आउन सक्छ नि। यो ड्रामाको निश्चित भावी हो। यसलाई घुम्न ५ हजार वर्ष लाग्छ। भन्छन् पात-पातमा ईश्वर हुनुहुन्छ। पात हल्लिन्छ, त्यसैले त्यसमा पनि आत्मा छ। तर होइन। यो हावाले हल्लिन्छ। तिम्रो जसरी यहाँ बसेका छौ, फेरि ५ हजार वर्षपछि बस्नेछौ। अहिले बाबाबाट वर्सा लियो भने सधैं लिन्छौ। नत्र फेरि कहिल्यै लिन सक्दैनौ। यस समय नै उच्च कमाई गर्न सक्छौ। फेरि सारा कल्पमा यस्तो उच्च कमाई हुन सक्दैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) समय धेरै कम छ, त्यसैले काँडाबाट फूल बनेर सबैलाई फूल बनाऊ। शान्तिधाम र सुखधामको बाटो बताऊ।
- २) वैष्णव कुलमा जानको लागि राम्रो कर्म गर्नुपर्छ। पावन अवश्य बन्नुपर्छ। सदा रूहानी यात्रा गर्नु र गराउनु छ।

वरदानः— विशाल बुद्धि बनेर सेवाको प्लान बनाउने यथार्थ सेवाधारी भव

यथार्थ सेवाधारी उसलाई भनिन्छ, जसले स्वको र सर्वको सेवा साथ-साथ गर्छ। स्वको सेवामा सर्वको सेवा समाहित छ। यस्तो होइन, अरूको सेवा गरेर आफ्नो सेवामा सुस्त बन। सेवामा पनि सेवा र योग दुवै नै साथ-साथ हुनुपर्छ। यसको लागि विशाल बुद्धि बनेर सेवाको प्लान बनाऊ। विशाल बुद्धि अर्थात् कुनै पनि कुराले बुद्धिलाई टच नगरोस्, सिवाय निमित्त र निर्माण भाव। हृदको नाम, हृदको मान होइन, निर्माण। यही शुभ भावना र शुभ कामनाको बीज हो।

स्लोगनः— ज्ञान दानको साथ-साथै गुणदान गर्नु भने सफलता मिल्दै जान्छ।